

Kwakkels en manna

Periodethema: De woestijnreis
Exodus 16

KERNTekST

'...en Hij verzadigde hen met hemels brood' (Ps. 105: 40b).

UITLEG VAN DE KERNTekST

Ondanks het gemopper van het volk zorgt de HEERE iedere dag voor voldoende brood uit de hemel.

BEGINSITUATIE

Het volk is veilig door de Rode Zee gekomen. De HEERE heeft hen verlost van de Farao. Na een paar dagen is het water op. Ze komen bij Mara, waar het water bitter is. Ze mopperen, maar de HEERE zorgt dat het water zoet wordt. Daarna komen ze bij de oase Elim. Hier mogen ze een tijdje rusten. Maar daarna moeten ze weer verder.

DOELSTELLINGEN

- Vertellen dat de HEERE voor Zijn volk zorgt, toen maar ook nu nog.
- Kinderen moeten leren vertrouwen op de HEERE, Hij doet wat Hij belooft!

INDELING

- Onderweg naar de Sināi.
- Gemopper.
- De HEERE zorgt voor eten.
- Kwakkels en manna.
- Ongehoorzaam.
- Sabbat, de rustdag.

ZINGEN

Psalm 81: 12; 136: 1 en 16; 66: 10.

'Manna uit de hoge' (OMK deel 2, nr. 15).

'Als je bidt, zal Hij je geven' (OTH, nr. 376).

UITLEG VAN DE PSALM

De Heere is de grootste eer waard, vanwege Zijn goedertierenheid, goedheid. Dat liet Hij in de woestijn blijken door kwakkels en manna te geven. Ook wij zien elke dag Zijn goedheid.

MATERIALEN

Bijgevoegde Bijbelse platen.

BORDPLAN

Schrijf het 'Onze Vader' op. Zeg dit gebed samen met de kinderen op. Vraag ze op te letten welke bede bij de vertelling past.

Vertelling

'Kijk! De wolkkolom beweegt! We moeten weer verder.' Ja, het is echt waar, de wolkkolom gaat naar voren. Dat betekent dat ze weer verder moeten, achter de wolkkolom aan. Iedereen pakt vlug zijn spullen in. De tenten worden opgerold. Wat was het fijn, hier in Elim. Ze mochten uitrusten. Er was genoeg water. In de schaduw van de grote palmbomen was het lekker koel. Maar nu moeten ze verder. Ze weten het wel, het is de HEERE Zelf Die hen roept en Hij wijst hen de weg. Dat zien ze aan de wolkkolom. Daar gaan ze, weer een lange stoet van mensen en dieren. Op weg naar het beloofde land. Maar eerst gaan ze naar de berg Sinai. De HEERE heeft aan Mozes beloofd dat Mozes en het volk bij die berg de HEERE zouden dienen.

Daar lopen ze, door de woestijn. Wat is het kaal hier, ze zien geen bomen of struiken. Alleen maar zand en rotsen. Langzaam lopen ze verder. Het is zo warm overdag. Gelukkig lopen ze in de schaduw van de wolkkolom. Af en toe drinken ze wat. Soms stoppen ze even om wat te eten. Hoe ver zou het nog zijn? Waar is het beloofde land? Ze hebben al zo lang gelopen.

GEMOPPER

Wat gaan die mensen daar doen? Ze lopen allemaal naar Mozes en Aäron toe. Hoor ze eens mopperen! Waar hebben ze het over? 'We hebben honger! Al ons eten is op. We hadden beter in Egypte kunnen blijven. Daar was het goed, daar hadden we genoeg te eten.' Heel veel mensen lopen te mopperen. Ze hebben bijna geen eten meer. De kinderen hebben honger, maar ook de vaders en moeders, iedereen heeft honger. Waar moeten ze in de woestijn eten vandaan halen? Nergens groeit hier iets. Boos kijken de mensen naar Mozes en Aäron. Ze roepen: 'Het is jullie schuld! Wij moesten van jullie uit Egypte vertrekken. Nu zijn we in deze woestijn. We zullen hier sterven van de honger. Had ons maar in Egypte gelaten, daar was het goed!' Wat een boos en ongelovig volk is het toch. Zijn ze nu al vergeten dat de HEERE bij hen is? Dat Hij beloofd heeft voor hen te zorgen en ze naar het beloofde land te brengen? Dat Hij ze uit Egypte verlost heeft en op een wonderlijke manier door de Rode Zee heeft geleid? Ze mopperen nu wel dat het in Egypte veel beter was, maar was dat echt zo? Zijn ze dan al vergeten dat ze daar heel hard moesten werken? Dat ze daar geslagen werden, dat de kleine jongetjes verdrongen werden? Ja, het lijkt wel of ze dat allemaal vergeten zijn.

DE HEERE ZORGT VOOR ETEN

Mozes luistert naar de HEERE, want de HEERE spreekt tegen hem. Hoor maar: 'Ik zal voor eten zorgen, Ik zal brood uit de hemel laten regenen.'

Wat is de HEERE goed voor dat volk. Hij zorgt voor eten, terwijl ze Hem daar niet om vragen. Ze worden juist boos en mopperen tegen Mozes en Aäron. Ze hebben het helemaal niet verdiend en toch geeft de HEERE hen eten. Hij wil niet dat ze in de woestijn zullen sterven. Hij wil voor hen zorgen. *De HEERE wil ook voor ons zorgen. Het eten en drinken iedere dag krijgen we van Hem. Dank de HEERE daarvoor!*

'Luister allemaal!' Mozes roept naar het volk. 'Vanavond zullen jullie zien dat de HEERE voor jullie zorgt. Hij heeft jullie toch ook uit Egypte geleid? Vanavond zullen jullie vlees krijgen. En morgenvroeg zullen jullie zien hoe goed de HEERE is. Dan zal de HEERE brood uit de hemel laten regenen. Want Hij heeft wel gehoord hoe hard jullie mopperen, hoe boos jullie tegen Aäron en mij doen. Wij zijn niet belangrijk. Maar de HEERE wel. Jullie mopperen tegen Hem, jullie zijn boos op de HEERE. Maar Hij wil toch voor jullie zorgen en jullie eten geven. Hij wil dat jullie op Hem vertrouwen.'

KWAKKELS EN MANNA

Maar hoe gaat de HEERE dan voor eten zorgen? 's Avonds, vlak voordat het donker wordt, roept opeens iemand: 'Kijk daar eens, wat komt daar aan?' Iedereen kijkt omhoog, daar komen heel veel vogels aanvliegen, wel duizenden. Ze komen steeds dichterbij. 'Het zijn kwakkels, ik kan ze pakken!' De vogels zijn neergestreken tussen de tenten. Je kunt ze inderdaad zo vastpakken. Die avond eten de mensen het vlees van de kwakkels. Zo zorgt de HEERE voor eten. De volgende morgen komt er al vroeg iemand uit de tent. Verbaasd kijkt hij rond. Wat is dat nu, overal om de tenten heen liggen kleine ronde witte korreltjes. Er komen nog meer mensen uit de tenten. Iedereen kijkt verbaasd om zich heen. Wat zijn dat nu voor dingen? Niemand weet wat het is. 'Wat is dit?' vraagt de één. 'Het is manna', zegt de ander.

'Dit is het eten wat de HEERE aan jullie geeft! Van deze korreltjes kunnen jullie brood maken.' Mozes stem klinkt luid. 'De HEERE zegt: neem zoveel als je nodig hebt. Als je met vier personen in je tent woont, pak dan voor vier personen. Als je alleen woont, dan pak je voor één persoon.' Mozes zegt nog meer: 'Bewaar niets voor morgen, want morgen zal de HEERE weer eten uit de hemel laten regenen.' De mensen pakken een mandje en voorzichtig rapen ze de witte korreltjes op. Ze ruiken eraan. 'Mmm... dat ruikt lekker naar honing. Als ze genoeg geraapt hebben, gaan ze er brood van maken. Zo hebben ze heerlijk te eten. Er is precies genoeg voor iedereen in de tent. Wat zorgt de HEERE goed voor dit volk!

ONGEHOORZAAM

Wat gebeurt daar? Zie je die man en die vrouw praten? 'We bewaren dit toch voor morgen. Mozes kan wel zeggen dat het niet mag, maar als er morgen geen manna ligt, dan hebben wij nog wel wat te eten!' Stiekem zetten ze een mandje met manna in een hoekje. Wat zijn deze mensen ongehoorzaam! Eigenlijk luisteren ze niet naar de HEERE. Ze vertrouwen niet op Hem. De volgende morgen pakken ze het mandje. Verschrikt laten ze het vallen. Bah, het stinkt! Er kruipen wormen in, het is helemaal bedorven! Ze hadden ook niets moeten bewaren. Want kijk eens buiten; overal liggen witte korreltjes. De HEERE heeft weer voor eten gezorgd. De mensen kunnen weer genoeg eten rapen en klaarmaken voor deze dag.

SABBAT, DE RUSTDAG

Mozes heeft nog een boodschap van de HEERE voor het volk. 'Op de zesde dag, de dag voor de sabbat, moeten jullie dubbel zoveel eten oprapen. Want de sabbat is de rustdag, dan hoeven jullie niet te werken. Dan zal er geen eten regenen. Pak dus genoeg voor twee dagen. Op de zesde dag zal het manna wel goed blijven.' Geloof iedereen dat het manna nu wel goed blijft? Nee, luister maar: 'Weet je nog dat wij het manna een dag bewaarden? Het was de volgende dag helemaal bedorven, het stonk verschrikkelijk. We gaan het nu echt niet voor twee dagen rapen. Morgen is het toch niet meer goed.' Verschillende mensen pakken op de zesde dag genoeg manna voor één dag. De volgende morgen komen ze met een mandje naar buiten, maar er ligt helemaal niets! Ze hebben vandaag door eigen schuld geen eten. Ze hebben niet vertrouwd op de woorden van de HEERE.

Gelukkig luisteren de meeste mensen wel naar Mozes en de HEERE. Kijk maar, op de zesde dag rapen ze het manna op, twee keer zoveel als op andere dagen. Ze eten die dag genoeg. Wat ze over hebben, bewaren ze tot morgen. Als ze op de sabbat naar het eten kijken en ervan proeven, dan ruikt en smaakt het heerlijk. Het is niet bedorven! Precies zoals de HEERE het heeft gezegd! Het volk van Israël moet leren op de HEERE te vertrouwen. Ze moeten geloven dat de HEERE altijd doet wat Hij belooft! Iedere dag laat de HEERE manna uit de hemel komen. Behalve op de sabbat. Zo zorgt de HEERE veertig jaar lang voor eten in de woestijn. Heel de lange reis, totdat ze in het beloofde land komen.

AFSLUITING

Het volk van Israël kreeg iedere dag brood te eten. Wat zorgt de HEERE goed voor hen, maar ook voor ons. Ook wij hebben iedere dag genoeg brood. Dat hebben we nodig. Maar weet je wat we nog veel meer nodig hebben? Het Brood des levens! Dat is de Heere Jezus. Hij heeft Zelf gezegd: 'Ik ben het Brood des levens!' Wij hebben de Heere Jezus nodig, Hij alleen kan ons een nieuw hart geven. Hij kan ervoor zorgen dat we Hem gaan dienen, gaan liefhebben. Zullen we daar samen om vragen?

VERWERKING

- Kom terug op de bede uit het Onze Vader: 'Geef ons heden ons dagelijks brood.'
- Gesprek over gemopper. Vergeten wij ook hoe goed de HEERE voor ons zorgt? Zijn wij de HEERE altijd dankbaar?
- Laat de kinderen een tekening maken over het manna. Praat door over het levende Brood uit de hemel, de Heere Jezus.

